חזקה אין אדם מעיז פניו –

There is a presumption that a person is not brazen faced

OVERVIEW

רבה states that there is a חזקה that (בפני בעל חובו) אין אדם מעיז פניו (בפני בעל חובו). It is not clear what this חזקה is based on. Why do we indeed assume that "אא"? Our תוספות first cites s'"י' explanation, refutes it, and then offers his explanation(s).

לא כמו שפירש הקונטרס בהגוזל (בבא קמא דף קז,א) דאין אדם מעיז -

It is not as פרק explained it in פרק הגוזל that a person is not מעיז – לפי שעשה לו טובה שהלוהו אבל בפקדון מעיז -

since the מלוה did him a favor, that he lent him money; however by a deposit the watchman is מעיז. The depositor did no favor to the watchman; on the contrary the watchman is doing the depositor a favor, therefore the watchman can be מעיז without reservations.

תוספות disagrees with י"רש"י:

תוספות will now prove that a מוב"מ by a פקדון is מחוייב שבועה:

ובכל דוכתא משמע דמודה מקצת חייב בפקדון -

And in all places it seems that a מוב"מ in a חייב is הייב a הייב offers some examples –

גבי עשר גפנות טעונות מסרתי לך כולי³ (שבועות דף מב,ב) דמשמע דאיירי בפקדון -

 $^{^{1}}$ אבל וד"ה אבל.

² See previous מעיז המפני that a כופר הכל is always פטור משבועה even when he is מעיז. [However "ש maintains in מנ"ד that by a פקדון where he is not שבועה is required (even) for a סוכ"ד אות See סוכ"ד אות הכל המיטות רש"י ותוספות רש"י ותוספות [

³ The נפקד claimed that he received only five. There is a מחלוקת whether the נפקד is required to swear; depending whether the grapes are considered מחובר לקרקע (which is פטור משבועה). However if it would not be considered מחוייב שבועה then the נפקד would be מחוייב שבועה even though it is a הלואה.

Concerning the case where the plaintiff claimed 'I have delivered to you ten laden grapevines, etc. It seems⁴ there that the משנה is discussing a situation and there is a חייב שבועה -

תוספות offers an additional example –

וגבי סלע הלויתני עליו ושתים היה שוה (שם מג.א) -

And concerning the case where the לוה claims to the מלוה 'you lent me a סלע for the collateral that I deposited by you which you subsequently lost, and the collateral was worth two סלעים, and therefore you owe me a 'סלע', etc. The is required to swear a שבועת מוב"מ to the לוה even though the לוה did him no favor.

תוספות gives one final example:

רגבי מציאה נמי אמרינן בהניזקין (גיטין נא,א ושם) דמודה מקצת חייב ולא מהימן במגו - And concerning the finding of a lost article, the פרק also states in גמרא that a מוב"מ is obligated to swear and he is not believed with a מגו פרה"כ, even though that by a מציאה the owner did no favor to the finder.

תוספות cited three examples of מוב"מ where there is a חיוב שבועה even though no favor was done to the נשבע. According to רש"י, they should have been נשבע; since they have a מגו since they have a מגו הכל זס מגו is not believed with the כוה"כ זס מגו is because אא"מ because אין אדם מעיז ס חזקה חזקה. However in a case where no favor is done there is no חזקה ס חזקה is not dependent whether a favor was granted, and in all cases a person is אינו מעיז מינו מעיז מל מגו לוה"כ does not have the מגו that he could have been מוב"מ. כוה"כ.

תוספות will now give his explanation why אא"מ:

- אלא אומר רבינו תם דהיינו כגון החזקה שאין האשה מעיזה פניה בפני בעלה אלא rather, the חזקה says that the אא"מ is similar to the חזקה that a

⁴ חוספות is dismissing the possibility that the משנה is discussing a loan situation where the מלוה lent the לוה ten [five] משנות to harvest, which the לוה will be obligated to repay at a later date.

⁵ The מלוה claimed that the משכון was worth a סלע and a half; thereby admitting that he owes the לוה (only) half a סלע which makes the מוב"מ a מוב"מ.

⁶ אוספות is referring to the (גמרא) (גמרא) which states that if the owner claims that I saw you pick up the two wallets which were tied together, and the finder claims that he picked up only one, the finder is obligated to swear a שבועת מוב"מ. See previous "הוספות (footnotes # 9 & 10). The previous is based on the מראי מקום מראי מקום is referring to the מראי מקום מראי מקום המוציא מציאה לא ישבע מפני that מגיאה מגיאה לא ישבע מפני at all since there is a תקון העולם, for by מציאה לא כוה"כ of מגיז (מגיז the owner did no favor to the finder.

⁷ This חזקה is utilized in a case where the woman claims in the presence of her husband that he divorced her. The woman is believed, for if she were still married she would not have the העזה to claim that she is divorced, since אין האשה מעיזה פניה בפני בעלה.

woman can not brazenly lie in the presence of her husband. It is not because the husband bestowed favors on her; but rather this is the nature of things –

שאין לאדם פנים לכפור הכל -

That a person cannot put up 'a face' to deny everything. The הזקה of אא"מ of מציאה, therefore, applies in all situations (even) including מציאה.

תוספות offers a (slightly) different explanation:

ורבינו יצחק בן אשר⁸ פירש אין אדם מעיז היכא שחבירו מכיר בשקרו ואין להאריך: And the מעיז explained that a person is not מעיז when his litigant is aware of his lie. And it is not necessary to elaborate.⁹

SUMMARY

רש"י maintains that אא"מ since he received a favor. תוספות rejects this; for it would follow that a מוב"מ בפקדון should be מוב"מ נמרא states that a מחוייב לישבע is מוב"מ בפקדון.

תוספות explains that אא"מ either because he does not have the כופר ספנים to be כופר or he is not מעיז when the other realizes that he is lying.

THINKING IT OVER

- 1. What is the difference between the explanations of the ר"ת and the ר"ת and the ר"ב? ^{11}
- 2. It would seem that according to the ה"ת the idea of הברו מכיר מכיר מכיר מכיר מכיר ואי"מ is not relevant to the בבנו אא"מ of אא"מ why therefore do the בבנו maintain that בבנו since מעיז, since אין לאדם פנים לכפור הכל $!^{13}$

¹¹ See סוכ"ד אות לב וח"ב אות רטז.

 $^{^{8}}$ See תוספות יד,א ד"ה אלמנת footnote # 6.

⁹ See 'Thinking it over'.

¹⁰ See footnote # 9.

¹² That is the סברא of the ריב"א.

 $^{^{13}}$ See (also) משכנות הרועים אות הרועים.